

De Avonturen van Meneer Beer 3

De Avonturen van Meneer Beer 3

Tim Tuininga

Schrijver: Tim Tuininga
Coverontwerp: Juliette Pieters
ISBN: 9789402131055
© Tim Tuininga

Meneer Beer doet zijn plicht

Meneer Beer stapte een keer de auto van meneer Das uit. Dit deed meneer Beer omdat meneer Das hem zojuist een lift naar zijn huis had gegeven, maar eenmaal daar zagen beide meneren dat er een ambulance voor de deur van het huis van meneer Beer stond. Meneer Beer liep gespannen in de richting van de ambulance, maar kon geen geopende deuren ontdekken. Hierna keek meneer Beer naar zijn huis, waar hij mevrouw Beer gelukkig ongedeerd zag staan.

"Weet u al wat er aan de hand is, meneer Beer?" riep de inmiddels ook uitgestapte meneer Das richting zijn voormalige passagier.

"Op dit moment heb ik nog geen verklaring voor dit fenomeen, meneer Das." antwoordde meneer Beer, die zich hierna omdraaide en zag dat er een ambulancebroeder uitstapte.

"Excuseer, meneer de ambulancebroeder, wat komt u hier doen?"

"Dat zal ik u eens uitleggen, meneer Beer. Mijn collega mevrouw Mestkever en ik, meneer Lynx, waren vanuit het ziekenhuis op weg naar het tankstation hier in de buurt, toen plots bleek dat wij al zonder benzine zaten. Door deze situatie bleek het voor onze wagen onmogelijk om nog verder te

rijden."

"Wat een toestand, meneer Lynx. En wat gaat u nu doen?"

"Heden, meneer Beer, zijn wij aan het wachten op meneer Octopus." Intussen was meneer Das bij meneer Beer komen staan en ook mevrouw Beer was al naar buiten gekomen om haar nieuwsgierigheid de kop in te drukken.

"Zouden u en uw collega wel een glaasje appelsap lusten, meneer Lynx?" vroeg meneer Beer aan de gestrande ambulancebroeder.

"Ik vrees dat wij niet mogen drinken onder werktijd, meneer Beer. Maar toch bedankt voor uw aanbod!" repliceerde meneer Lynx, om vervolgens weer in zijn ziekenwagen te klimmen.

"Gelukkig hebben er geen ernstige situaties zich voorgedaan, meneer Beer." zei meneer Das.

"Daar heeft u gelijk in, meneer Das. Zou u misschien wel een glaasje appelsap lusten?"

"Een dergelijke versnapering zou ik inderdaad wel lusten, meneer Beer, wil het niet dat ik nog dringende zaken te verrichten heb. Ik zou namelijk meneer Muis helpen met het kopen van een nieuwe deur. Door dit oponthoud ben ik waarschijnlijk al wat aan de late kant."

"Dan stel ik voor dat u maar weer snel uw weg vervolgt, meneer Das. Let u er wel op dat u dit niet

té snel doet?"

"Hoe bedoelt u, meneer Beer?" vroeg een verwarde meneer Das.

"Dat zal ik u eens haarfijn uitleggen, meneer Das. Mocht u toch te snel rijden en per ongeluk onzacht in aanraking komen met een overstekende boom en bij een de botsing in kwestie een ernstige verwonding oplopen, dan zal niemand u kunnen helpen." antwoordde meneer Beer al wijzend in de richting van de gestrande ziekenwagen, waarop meneer Das begon te lachen.

"Maakt u zich maar geen zorgen, meneer Beer. Op wegpiraterij zult u mij nimmer betrappen. Tot ziens!"

"Tot ziens, meneer Das." antwoordden meneer en mevrouw Beer.

Terwijl meneer Beer samen met mevrouw Beer richting de voordeur van zijn huis wilde lopen zag hij dat niet alleen mevrouw Beer was komen kijken waarom er een ambulance voor zijn woning geparkeerd stond. Ook mevrouw Konijn kon haar nieuwsgierigheid niet langer in toom houden.

"Weet u toevallig wat er aan de hand is, meneer Beer?"

"Jazeker, mevrouw Konijn. Ze zijn zonder benzine komen te zitten."

"Gelukkig maar, meneer Beer. Even was ik bevreesd dat u wellicht gewond was geraakt."

"Dan kan ik u geruststellen met het feit dat dit niet het geval is. Nu ik u toch spreek, zou ik u iets mogen vragen, mevrouw Konijn?" vroeg meneer Beer aan zijn wulpse buurvrouw. Mevrouw Beer keek haar man argwanend aan.

"Maar natuurlijk, meneer Beer! Wilt u even binnenkomen?"

"Dat is goed, mevrouw Konijn. Mevrouw Beer, als ik straks klaar ben met mevrouw Konijn zal ik u alles uitleggen." zei meneer Beer tegen zijn vrouw, die zichtbaar ongelukkig was met de acceptatie van meneer Beer op de uitnodiging van mevrouw Konijn. Meneer Beer liep vlotjes het tuinpad van mevrouw Konijn op in de richting van haar voordeur, waar mevrouw Konijn in de deuropening stond te wiebelen van enthousiasme.

"Geeft u mij uw jas maar, meneer Beer." zei mevrouw Konijn. Meneer Beer trok zijn jas uit en gaf deze aan zijn buurvrouw, die hierop snel haar voordeur sloot en de jas van meneer Beer ophing aan haar kapstok.

"Volgt u mij maar richting mijn woonkamer, meneer Beer." sprak mevrouw Konijn. Bij het betreden van haar woonkamer stootte mevrouw Konijn per ongeluk met haar heup tegen een kastje aan. De

aanraking tussen de heup van mevrouw Konijn en het tegen de tussenmuur staande kastje was dermate onzacht dat er zowaar een fotolijstje de strijd met het evenwicht en de zwaartekracht leek te verliezen. Vlot boog mevrouw Konijn voorover om te voorkomen dat het lijstje in kwestie niet op de grond zou kletteren, waarop meneer Beer pardoes tegen het achterste van mevrouw Konijn opliep, daar hij niet goed oplette. De snelheid waarmee meneer Beer achterop mevrouw Konijn botste was van een dergelijk aard dat het erop leek alsof mevrouw Konijn weldra haar fotolijstje zou vergezellen op de vloer van haar woonkamer, ware het niet dat meneer Beer een beroep deed op zijn razendsnelle reflexen en mevrouw Konijn stevig bij haar heupen vastgreep.

"Oei, mevrouw Konijn, daar werkte ik u bijna tegen de vlakke." zei meneer Beer, terwijl hij mevrouw Konijn nog altijd bij haar heupen vasthield en zij nog steeds voorovergebogen tegen het kruis van meneer Beer aanleunde. Meneer Beer keek vervolgens naar buiten, waar hij een verbaasde meneer Lynx en mevrouw Mestkever zag zitten in hun nog altijd niet bewegende ambulance. Met grote ogen en een open mond keken zijn precies de woonkamer van mevrouw Konijn in, alwaar zijn het hachelijke tafereel konden aanschouwen.

"Mevrouw Konijn, ik denk dat het beter is als u weer overeind komt. We worden bekeken." vertelde meneer Beer aan zijn buurvrouw. Mevrouw Konijn stond dicht tegen meneer Beer aan op en aanschouwde hoe het ambulancepersoneel haar woonkamer in gluurde.

"Wat een beschamende situatie, vindt u niet, meneer Beer?" vroeg mevrouw Konijn aan haar buurman, terwijl ze haar gezicht naar de zijne draaide.

"Van mij hoeft u dit niet te doen, meneer Beer, maar als u een einde zou willen maken aan deze situatie zou u er misschien beter aan doen om mijn heupen los te laten." Meneer Beer keek naar beneden en zag dat mevrouw Konijn gelijk had. Snel liet hij zijn grote handen weer vieren, waarop hij zijn verontschuldiging aanbood.

"Dat is nergens voor nodig, meneer Beer. U voorkwam immers dat ik op de grond viel."

"Daar heeft u gelijk in, mevrouw Konijn, maar het was ook mijn schuld dat u uw evenwicht verloor."

"Dat kan de beste overkomen, meneer Beer. Trekt u zich hier maar niets van aan." zei mevrouw Konijn, die hierna naar haar raam toeliep om de rolgordijnen te sluiten.

"Zo, meneer Beer, nu hebben wij eventjes weer een beetje mijn woonkamer voor onszelf. Ik ben

bepaald geen liefhebber van pottenkijkers."

"Dat kan ik begrijpen, mevrouw Konijn."

"Neemt u gerust plaats, meneer Beer. U zei iets over een vraag."

"Dat is waar, mevrouw Konijn. Het wil toevallig zo zijn dat mijn vraag een behoorlijk lange uitleg kent."

"Begint u dan maar vast, meneer Beer, dan zal ik proberen u te volgen."

"Het zit namelijk zo, mevrouw Konijn.

Gisterenavond zijn mevrouw Beer en ik uit eten geweest naar het restaurant van meneer Fluitbekzeenaald. Nu wil het zo zijn dat meneer Fluitbekzeenaald als voorafje altijd een mandje met gesneden stokbroden en een schaalje met een door hem zelfgemaakte kruidenboter aan zijn klanten geeft. Zo kregen mevrouw Beer en ik dit ook en ik kan u, mevrouw Konijn, vertellen dat ik nooit eerder in mijn leven een kruidenboter heb geproefd welke zulks een reactie bij mij wist op te wekken."

"En nu vroeg u zich zeker af of ik ook zulke lekkere kruidenboter maak, meneer Beer?"

"Nee, mevrouw Konijn. Ik was nog niet klaar met de inleiding voor mijn vraag richting u. Het wil namelijk zo zijn dat de kruidenboter van meneer Fluitbekzeenaald dusdanig lekker is dat mevrouw Beer overweeg om het recept aan meneer Fluitbekzeenaald te vragen. Het was op dat moment

dat ik plotseling een ingeving kreeg. De volgende dag, en laat die volgende dag nu toevallig vandaag zijn, ging ik terug naar het restaurant van meneer Fluitbekzeenaald om hem een voorstel te doen."

"Meneer Beer, mag ik u vragen wat uw voorstel dan precies was?"

"Dat mag u zeker, mevrouw Konijn, ware het niet dat ik dit zojuist aan u wilde uitleggen. Ik stelde namelijk aan meneer Fluitbekzeenaald voor om de productie van zijn zelfgemaakte kruidenboter op te voeren, zodat hij deze in de bakkerij van meneer Papegaai kan verkopen aan een groot publiek. Meneer Papegaai kan dan de kruidenboter in combinatie met zijn eigen stokbroden verkopen."

"Dat klinkt als een zeer goed idee, meneer Beer. Er is echter één detail waarover ik nog altijd geen duidelijkheid heb verkregen."

"En wat is het detail in kwestie, mevrouw Konijn?"

"Dat lijkt mij toch vrij voor de hand liggend, meneer Beer. U kwam juist hier om mij een vraag te stellen, maar een vraag heb ik nog altijd niet gesteld gekregen."

"Verhip, mevrouw Konijn, u heeft gelijk. Het zit namelijk zo, meneer Fluitbekzeenaald zoekt nu naar meer personeel zodat hij de productie van zijn kruidenboter kan verhogen."

"En u dacht dat ik daar wellicht wel interesse voor